

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Michaely Janouškové a soudců Mgr. Ing. Davida Bokra a Mgr. Kateřiny Horákové ve věci:

navrhovatele: **JUDr. Lukáš Holý**, IČO 73629669
sídlem Přístavní 321/14, 170 00 Praha 7
insolvenční správce společnosti Story Publishing s.r.o., IČO 03441059
sídlem Antala Staška 1859/34, Krč, 140 00 Praha 4
zastoupeného advokátem JUDr. Petrem Voříškem, Ph.D., LL.M.
sídlem Přístavní 321/14, 170 00 Praha 7

za účasti: **1/ Karel V.**, nar. xxx
bytem xxx
2/ Vít K., nar. xxx
bytem xxx
3/ Zita M., nar. xxx
bytem xxx
účastníci 1/ až 3/ zastoupeni advokátkou Mgr. Jitkou Havlénovou
sídlem Washingtonova 1624/5, 110 00 Praha 1
4/ Scandal Media Group s.r.o. v likvidaci, IČO 04631421
sídlem Ovocný trh 568/17, Staré Město, 110 00 Praha 1
5/ Dfg technology help s.r.o. v likvidaci, IČO 24158615
sídlem Bartoškova 1411/20, Nusle, 140 00 Praha 4
6/ XXX s.r.o., IČO 04225236
sídlem Ovocný trh 568/17, Staré Město, 110 00 Praha 1
7/Nadace Antonika Simony Krainové, IČO 04619552
sídlem Ovocný trh 568/17, Staré Město, 110 00 Praha 1
8/Fruit Factory s.r.o., IČO 26170230
sídlem Ovocný trh 568/17, Staré Město, 110 00 Praha 1
9/Společenství vlastníků jednotek pro dům Újezd č.p. 429, Praha 1,
IČO 27452786
sídlem Újezd 429/36, 110 00 Malá Strana, Praha 1
10/ Digital Plus s.r.o., IČO 05794536
sídlem Praha 1 – Malá Strana, Újezd 429/36, 118 00
11/ Viva 007 s.r.o., IČO 04102835
sídlem Pivcova 945/4, Hlubočepy, 152 00 Praha 5
12/ MS Elements s.r.o., IČO 04975855
sídlem Radhošťská 1623/22, Žižkov, 130 00 Praha 3
13/Scandal Republic s.r.o., IČO 29392446
sídlem Vojtěšská 211/6, Nové Město, 110 00 Praha 1
účastníci 7/, 9/, 10/, 12/, 13/ zastoupeni opatrovníci JUDr. Helenou Rejholcovou advokátkou sídlem Vrbová 820, 252 42 Jesenice

o vyloučení členů statutárního orgánu z výkonu funkce, **k odvolání účastníků 1/ až 3/** proti usnesení Městského soud v Praze ze dne 3. dubna 2019, č. j. 158 Cm 3/2018-77, ve znění doplňujícího usnesení ze dne 24. dubna 2019, č. j. 158 Cm 3/2018-93,

takto:

- I. Řízení se ve vztahu k účastníkům 4/ a 5/ zastavuje.
- II. Účastníkům 6/, 7/ a 9/ se ukončuje účast v řízení.
- III. Usnesení soudu prvního stupně se ve výrocích I., IV. – VII. potvrzuje.
- IV. Usnesení soudu prvního stupně se ve výrocích II. a III. zrušuje.
- V. Účastníci 1/, 2/ a 3/ jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit navrhovateli k rukám jeho právního zástupce na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 8 228 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- VI. Ve vztahu mezi navrhovatelem a účastníky 4/ až 13/ žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným usnesením rozhodl, že účastníci 1/ až 3/, jakožto bývalí jednatelé společnosti Story Publishing s.r.o., IČO 034 41 059, sídlem Antala Staška 1859/34, 140 00 Praha 4 – Krč (dále jen „společnost“), nesmí po dobu tří let od právní moci rozhodnutí o vyloučení vykonávat funkci člena statutárního orgánu jakékoli obchodní korporace nebo nesmí být osobou v obdobném postavení (výrok I.), účastník 1/ může zůstat členem statutárního orgánu účastníka 9/ (výrok II.), účastníci 1/ a 2/ mohou zůstat členy statutárního orgánu účastníka 7/ (výrok III.), účastníkům 1/ až 3/ uložil povinnost zaplatit navrhovateli na náhradu nákladů řízení částku 24 684 Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám jeho zástupce (výrok IV.), ve vztahu mezi navrhovatelem a ostatními účastníky rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok V.), opatrovnici JUDr. Heleně Rejholcové přiznal odměnu za výkon funkce opatrovnice ve výši 32 065 Kč, jež bude proplacena prostřednictvím účtárny soudu prvního stupně (výrok VI.).
2. Soud prvního stupně vyšel z toho, že:
 - společnost zahájila činnost dne 23. října 2014,
 - jednateli společnosti byli účastníci 1/ až 3/ (konkrétně účastník 1/ od 23. října 2014 do 26. listopadu 2015 účastník 1/, vymazán z obchodního rejstříku byl dne 20. dubna 2017, účastník 2/ od 23. října 2014 do 26. listopadu 2015, vymazán z obchodního rejstříku byl dne 19. května 2017, účastnice 3/ od 23. října 2014 do 26. listopadu 2015, vymazána z obchodního rejstříku byla dne 23. května 2017),
 - od 26. listopadu 2015 nemá společnost statutární orgán,
 - zápis z valné hromady společnosti ze dne 26. listopadu 2015, na níž byli účastníci 1/ až 3/ odvoláni z funkce jednatelů, byl založen do sbírky listin dne 10. května 2017 (podáno 22. února 2017),
 - účastníci 1/ až 3/ jsou od založení společníky společnosti, každý se vkladem 1 000 Kč,
 - dne 14. února 2017 bylo z obchodního rejstříku vymazáno sídlo společnosti (Ovocný trh 568/17, Praha 1 Staré město), pod uvedenou adresou sídlí účastníci 4/, 5/, 6/, 7/ a 8/,
 - účastníci 1/ až 3/ jsou členy statutárních orgánů účastníků 9/ až 12/,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kalousková.

- společnost byla věřiteli výzvou ze dne 13. října 2015 (jí doručenou 14. října 2015) vyzvána k odstranění 11 článků uveřejněných od 3. února 2014 do 13. srpna 2015 na jí provozovaných internetových stránkách www.vipstory.cz, s tím, že jimi bylo zasahováno do osobnostních práv fyzických osob (Karla Rodena, JUDr. Laury Čekanové a jejich nezl. dětí Sofie a Karla), současně byla vyzvána k zaplacení přiměřeného zadostiučinění ve výši 3 mil. Kč do 13. října 2015, výzva obsahovala poučení o následcích nesplnění výzvy, včetně možnosti uplatnění práv soudní cestou,
- dne 20. října 2015 udělil účastník 1/, jako jednatel společnosti, JUDr. Olze Erhartové (advokátce) plnou moc k zastupování (vyjádření) ve věci jednání týkající se neoprávněného zásahu do osobnostních práv včetně přiznání přiměřeného zadostiučinění,
- společnost ve svém vyjádření na uvedenou výzvu nezpochybňovala, že provozuje webové stránky www.vipstory.cz, namítané články se zavázala odstranit, požadovanou částku (přiměřené zadostiučinění v souhrnné výši 3 mil. Kč) však neuhradila,
- Karel Roden, JUDr. Laura Čekanová i nezl. děti Sofie a Karla svá práva (včetně požadavku na zaplacení výše uvedené částky) následně dne 18. března 2016 uplatili žalobou, rozsudkem (pro uznání) Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 26 C 30/2016, ze dne 7. prosince 2016, v právní moci dne 14. ledna 2017, vydaného na základě fikce uznání dle § 114b o. s. ř., byla společnosti (mimo jiné) uložena povinnost zaplatit každému z (výše uvedených) žalobců částku 750 000 Kč včetně nákladů řízení,
- v obsahově obdobných sporech (ochrana osobnostních práv) je reálné dosažení nižší škody, oproti škodě přiznané citovaným pravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1,
- dne 26. července 2017 bylo vůči společnosti zahájeno insolvenční řízení, do něhož se přihlásili čtyři věřitelé, každý s pohledávkou ve výši 811 966 Kč a věřitel – exekutor – JUDr. Juraj Podkonický Ph.D. s částkou 9 982,50 Kč, byl zjištěn úpadek společnosti a prohlášen konkurs, v jeho průběhu bylo zjištěno, že společnost nevlastní žádný majetek,
- antidatování zápisu z jednání valné hromady společnosti ze dne 26. listopadu 2015 prokázáno nebylo,
- účastníci 1/ a 2/ prezentovali (pro www.mediaguru.cz) svou vůli založit novou společnost, která vydává mimo jiné i online magazín vipstory.cz,
- navrhovatel se vůči účastníkům 1/ až 3/ domáhá odpovědnosti z titulu ručení bývalých jednatelů, řízení je vedeno u soudu prvního stupně pod sp. zn. 80 Cm 103/2018, není dosud pravomocně skončeno.

3. Na takto ustaveném základě uzavřel, že:

- účastníci 1/ až 3/ nejednali s péčí řádného hospodáře, nezajistili společnosti zastoupení ve sporu vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 1, o němž z předžalobní výzvy věděli, nečinili žádné kroky ve prospěch společnosti, v řízení nikterak nebránili vydání rozsudku pro uznání (na základě fikce uznání), to vše v situaci, kdy věděli, že společnost nemá žádný majetek, dali přednost vlastním zájmům před zájmy společnosti, neučinili ničeho, aby úpadek odvrátili,
- jsou tak dány podmínky § 64 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění do 31. prosince 2020 /dále jen „z. o. k.“/,
- v řízení nebylo prokázáno, že při svém jednání vynaložili takovou péči, kterou by v takové situaci vynaložila jiná, rozumně pečlivá osoba v obdobném postavení,
- navrhovatel (jakožto insolvenční správce společnosti) má na vydání rozhodnutí důležitý zájem s odkazem na sankcionování osoby, jež způsobila věřitelům společnosti škodu, shledal i zájem preventivní na ochraně společnosti,
- tím, že se účastníci 1/ a 2/ odvolali z funkce jednatelů (a současně odvolali účastníci 3/), v situaci, kdy společnost měla základní kapitál ve výši 3 000 Kč a očekávala žalobu na zaplacení částky 3 mil. Kč, nedostáli požadavku péče řádného hospodáře,

- přes uvedené odvolání se z funkce účastník 1/ nadále jako jednatel společnosti vystupoval (udělil dne 27. ledna 2017 plnou moc k zastupování společnosti), navíc do sbírky listin nezaložili zápis z jednání valné hromady, na niž byli z funkce jednatelů odvoláni, resp. tak učinili se značným (více než ročním) odstupem; jako společníci společnosti navíc nepodali návrh na jmenování nového jednatele,
 - s odkazem na § 127 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“) uzavřel, že přesto, že společnost vznikla dne 23. října 2014, je zřejmé, že společnost kontinuálně pokračovala ve vydávání článků napadlých žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 1, označoval se za jejich vydavatele,
 - účastníci 1/ až 3/ měli nadále (po svém odvolání z funkce) povinnost vést řádně účetnictví a vyhotovit úplné znění společenské smlouvy, a to až do okamžiku zápisu jejich odvolání z funkce do obchodního rejstříku,
 - účastníky 1/ až 3/ tížila povinnost zajistit volbu statutárních orgánů v dotčených společnostech, popř. likvidaci takové společnosti, což v případě nečinné společnosti neučinili,
 - vzhledem k tomu, že účastník 9/ nevyvíjí obchodí činnost v oblasti médií, není důvod, aby byl jeho statutární zástupce z funkce vyloučen, shodně tak u účastníka 7/, jež se zaměřuje na podporu a aktivit zdravotně sociálního charakteru.
4. O náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi navrhovatelem a účastníky 1/ až 3/ soud prvního stupně rozhodl s odkazem na § 23 větu druhou zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. v. r.“) tím, že citovaní účastníci svým jednáním přispěli k úpadku společnosti, uložil jim tedy povinnost zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 24 684 Kč, sestávající z odměny zástupce navrhovatele za 6 úkonů právní služby (jež specifikuje) po 3 100 Kč, 6 režijních paušálů po 300 Kč, částky navýšil o 21 % DPH.
5. Ve vztahu mezi navrhovatelem a ostatními účastníky řízení rozhodl o náhradě nákladů řízení dle § 23 věty první z. ř. s.
6. Opatrovníci přiznal odměnu za zastupování ve výši 32 065 Kč za 5 úkonů po 5 000 Kč, 5 režijních paušálů po 300 Kč, částky navýšil rovněž o 21 % DPH, nikoli však již o odměnu za zastoupení každého dalšího účastníka řízení z důvodu nepřiměřenosti takové částky.
7. Doplnujícím usnesením ze dne 24. dubna 2019, č. j. 158 Cm 3/2018-93, soud prvního stupně uložil účastníkům 1/ až 3/s odkazem na § 148 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) povinnost zaplatit státu na účet Městského soudu v Praze na náhradě nákladů řízení státu částku 32 065 Kč, účastníci 4/ až 12/ spor nevyvolali, povinnost k náhradě nákladů státu tak uložil toliko účastníkům 1/ až 3/.
8. Proti usnesení soudu prvního stupně podali účastníci 1/ až 3/ odvolání, navrhuje, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně v odvoláním napadených výrocích změnil nebo zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
9. Odvolatelé soudu prvního stupně vytýkají nejen nepřezkoumatelnost rozhodnutí, nesprávné právní posouzení, ale i to, že se nevypořádal se všemi tvrzeními (důkazy), zcela převzal argumentaci navrhovatele.
10. V první části odvolání poukazují na dle jejich názoru nesprávnosti, jichž se soud prvního stupně dopustil nejen při rekapitulaci argumentace navrhovatele či účastníků. Zdůrazňují, že společnosti nikdy nevyvíjela žádnou činnost a dotčené články nevydávala, dotčenou webovou doménu neprovozovala ani nevlastnila. Připustili, že původním záměrem společnosti byla zastřešující činnost mediální skupiny, záměr však realizován nebyl. V době vedení (namítaného) řízení

u Obvodního soudu pro Prahu 1, již odvolatelé několik měsíců nebyli jednatelem společnosti; poukazují na rozdíl mezi jednatelem a společníkem společnosti. Vzhledem k tomu, že společnost žádnou povinnost neporušila, nebylo důvodu výzvy (domnělých) věřitelů vyhovět, navíc bezprostředně po obdržení výzvy k plnění zajistili společnosti právní zastoupení. Povinnost vyhotovit úplné znění společenské smlouvy neměli, neboť k její změně nedošlo, po svém odvolání již neměli povinnost vést evidenci či účetnictví společnosti.

11. V druhé části odvolání zdůrazňují, že postupovali s péčí řádného hospodáře, žádnou je tížící povinnost neporušili, po svém odvolání, již nebyli oprávněni činit za společnost žádné úkony ani přijímat rozhodnutí ohledně obchodního vedení. Poté, co obdrželi výzvu k odstranění článků a poskytnutí přiměřeného zadostiučinění zmocnili osobu s právním vzděláním, aby na výzvu reagovala; společnost zajistila odstranění „zásadní části“ sporných článků. Doručení předžalobní výzvy neznamena automaticky hrozbu podání žalobního návrhu, jedná se o běžný nástroj používaný v obchodních vztazích. Skutečnost, že společnost nemá majetek a obdrží předžalobní výzvu automaticky neznamena, že se nachází v úpadku. Rozsudek pro uznání vydal Obvodní soud pro Prahu 1 až více než rok poté, co byli z funkce odvoláni, nebránění se vydání kontumačního rozsudku (tak) nelze klást k jejich tíži. Po svém odvolání z funkce již nemohli jménem společnosti podat příslušnému rejstříkovému soudu návrh na zápis (výmaz) uvedeného skutečnosti do obchodního rejstříku, proto byl příslušný návrh (jimi) podán až z pozice bývalých členů statutárního orgánu. Věnují problematice principu materiální publicity obchodního rejstříku, jež dle jejich názoru nemíří na práva a povinnosti orgánu korporace, zapsaná osoba, jež funkci (již) nevykonávají, za obchodní vedení společnosti neodpovídá. Povinnost zajistit statutární orgán tíží společníky, nikoli jednatele společnosti.
12. Na závěr poukázali na zjevnou zaujatost navrhovatele vůči jejich osobám, jím podaný návrh má za cíl účastníky 1/ až 3/ šikanovat a získat výhodu či „vendetu“ pro věřitele. Navrhovatel navíc neprokázal důležitý zájem na vydání rozhodnutí, výsledek rozhodnutí nemůže mít pro společnost pozitivní přínos; zmiňují navrhovatelem podaná trestní oznámení.
13. Vzhledem k tomu, že odvolatelé žádnou povinnost neporušili, není dán důvod, aby jim byla uložena povinnost hradit náklady řízení navrhovatele a opatrovnice.
14. Dodali, že účastník 1/ nikdy nebyl statutárním zástupcem účastníka 9/, výrok II. je tak zjevně nevykonatelný.
15. Navrhovatel s odvoláním nesouhlasil, navrhuje, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně potvrdil.
16. Na úvod zmínil, že účastník 1/ již nepůsobí jako jednatel ve společnosti Scandal Group s.r.o., podíl ve společnosti převedl účastník 1/ (dne 3. dubna 2019) na nového jediného společníka pana Martina Golu, jež téhož dne účastníka 1/ odvolal z funkce jednatele a změnil firmu společnosti, vše zapsáno dne 10. dubna 2019; účastník 1/ již nepůsobí od 24. října 2018 ani ve společnosti Scandal Media House s.r.o., z funkce jednatele byl novým společníkem odvolán, společnost změnila i svou firmu, vše zapsáno dne 3. května 2019.
17. Zdůraznil, že pokud by skutečně odvolatelé jednali s péčí řádného hospodáře, zajistili by společnosti v soudním řízení řádné právní zastoupení, pak by mohla jejich argumentace týkající se obrany proti nárokům tamních žalobců být shledána důvodnou; v předmětném řízení je však tato argumentace bez právního významu. V řízení bylo prokázáno, že společnost sporné články vydala, jak uzavřel soud prvního stupně. Společnost po svém vzniku kontinuálně ve vydávání článků pokračovala a označovala se za jejich vydavatele. Vlastnictví domény je zcela bez

významu, argumentaci odvolatelů považuje za účelovou. Odvolatelé v situaci, kdy museli vědět (resp. vědět měli a mohli), že společnost bude čelit žalobě, pak vzhledem k její (nepříznivé) ekonomické situaci (potenciálnímu úpadku), neučinili ničeho, čím by úpadek odvrátili (resp. minimalizovali možné škody); resp. učinili rozhodnutí, které bylo v dané situaci v neprospěch společnosti, odvolali (jakožto společníci) sami sebe z funkce jednatelů, čímž upřednostnili své zájmy, před zájmy společnosti, již v den svého odvolání z funkce si byli plně vědomi hrozícího úpadku společnosti a již v tento moment věděli, že zápis v obchodním rejstříku neodpovídá skutečnosti. Navíc po svém odvolání z funkce účastník 1/ udělil (dne 27. ledna 2017) jako jednatel společnosti zástupkyni plnou moc ke změně sídla společnosti, návrh na výmaz členů orgánů z obchodního rejstříku byl podán týden poté, co byla společnosti doručena výzva k plnění dle pravomocného rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 1, tj. více než rok a půl po údajném konání valné hromady. Tvrzení o udělení plné moci JUDr. Erhartové považují za účelové, neboť by o podané žalobě museli právní zástupkyni vůbec informovat. Společnost musela (mohla a měla) vědět nejpozději v okamžiku odeslání zamítavé odpovědi na předžalobní výzvu věřitelům, že se věřitelé budou svých nároků domáhat soudní cestou.

18. Tvrzení odvolatelů o jeho zaujatosti, nepovažuje za důvodné. S odkazem na § 36 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) /dále jen „ins. zák.“/, zdůraznil, že je povinen dát při výkonu své funkce přednost společnému zájmu věřitelů před zájmy vlastními či zájmy jiných osob, což naplňuje. Důležitým důvodem pro podání předmětného návrhu je (morální) zájem na potrestání osoby, která způsobila věřitelům upadnutí společnosti škodu, přičemž navrhovatel je insolvenčním správcem takové korporace. Jednání odvolatelů není možno v demokratickém státě tolerovat.
19. Opatrovník účastníků 7/, 9/, 10/, 12/ a 13/ má za to, že z provedeného dokazování se určitá pochybení účastníků 1/ až 3/, jež mohla vést ke škodě společnosti, podávají, bylo nešťastné, že společnost nebyla v určitém období nikým zastoupena (ani jednateli, ani právním zástupcem), nebylo by však vhodné je z výkonu funkce členů statutárního orgánu diskvalifikovat, neboť by tím byla způsobena škoda dalším společností.
20. Z výpisu z obchodního rejstříku (dostupného na www.justice.cz) odvolací soud zjistil, že účastnice 4/ a 5/ byly v průběhu odvolacího řízení vymazány z obchodního rejstříku, jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínky řízení nezbytně vedoucí k zastavení řízení (§ 19, § 103 a § 104 o. s. ř.). Z uvedených důvodů odvolací soud řízení ve vztahu k těmto účastnicím zastavil (výrok I.).
21. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal usnesení soudu prvního stupně a neshledal odvolání důvodným.
22. Nadepsané řízení je řízením ve statusové věci právnické osoby dle § 2 písm. e) ve spojení s § 85 písm. b) z. ř. s., účastníky řízení jsou dle § 6 z. ř. s. navrhovatel a ti, o jejichž právech a povinnostech má být v řízení jednáno. Účastníky řízení jsou tedy též všechny obchodní korporace, v nichž osoba, jež má být z výkonu funkce statutárního orgánu vyloučena, vykonává odpovídající funkci (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 1. 9. 2016, sp. zn. 14 Cmo 360/2015, uveřejněné pod číslem 1/2018 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní). Účastníci 7/ a 9/ nejsou obchodními korporacemi (srov. § 306 a § 1194 o. z. a § 1 odst. 1 z. o. k.), účastníky předmětného řízení tedy nejsou. Z uvedeného důvodu bylo rozhodnuto o ukončení jejich účasti v řízení (§ 7 odst. 2 z. ř. s.) zrušení výroků II. a III. usnesení soudu prvního stupně, jimiž bylo (stručně řečeno) rozhodnuto, že odvolatelé (někteří z nich) mohou zůstat členy statutárního orgánu těchto účastníků. Účastníci 1/ a 2/ již

nezastávají funkci jednatelů v účastnici 6/, bylo tedy rozhodnuto rovněž o ukončení účasti této společnosti v řízení (výrok II.).

23. Předně odvolací soud nesouhlasí s odvolateli, že rozhodnutí soudu prvního stupně trpí jimi namítanou vadou spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti. K tomu lze z bohaté soudní judikatury odkázat např. na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. června 2013, sp. zn. 29 Cdo 2543/2011, uveřejněný pod číslem 100/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (veřejnosti dostupný shodně jako další níže uváděná rozhodnutí Nejvyššího soudu na www.nsoud.cz), v němž Nejvyšší soud zformuloval a odůvodnil závěr, podle něhož měřítkem toho, zda rozhodnutí soudu prvního stupně je či není přezkoumatelné, nejsou požadavky odvolacího soudu na náležitosti odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně, ale především zájem účastníků řízení na tom, aby mohli náležitě použít v odvolání proti tomuto rozhodnutí odvolací důvody. I když rozhodnutí soudu prvního stupně nevyhovuje všem požadavkům na jeho odůvodnění, není zpravidla nepřezkoumatelné, jestliže případné nedostatky odůvodnění nebyly – podle obsahu odvolání – na újmu uplatnění práv odvolatele (shodně viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. března 2015, sp. zn. 21 Cdo 1467/2014, uveřejněné pod číslem 91/2015 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní). V posuzovaném případě odůvodnění usnesení soudu prvního stupně vytvářelo dostatečnou oporu k tomu, aby účastníci 1/ až 3/ mohli proti němu uplatnit odvolací důvody uvedené v ustanovení § 205 odst. 2 o. s. ř., a proto nelze pokládat toto rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
24. Soud prvního stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu, správné je též jeho právní posouzení věci. Odvolací soud vychází ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, s nimiž se ztotožňuje, na skutkové i právní závěry soudu prvního stupně odkazuje (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. listopadu 2011, sp. zn. 29 Cdo 3450/2011, či usnesení téhož soudu ze dne 4. května 2004, sp. zn. 29 Odo 257/2002, jež jsou přístupná shodně jako další níže citovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu na webových stránkách www.nsoud.cz). Lze dodat, že rovněž judikatura Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) zastává názor, že ačkoliv článek 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod soudy zavazuje, aby svá rozhodnutí odůvodňovaly, nemůže být tento požadavek chápán tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument (srov. rozsudky ESLP ve věcech Van de Hurk versus Nizozemsko ze dne 19. dubna 1994 (stížnost č. 16034/90), Ruiz Torija versus Španělsko ze dne 9. prosince 1994 (stížnost č. 18390/91), Higgins versus Francie ze dne 19. února 1998 (stížnost č. 20124/92, Sbírka rozsudků a rozhodnutí 1998-I) a Hirvisaari versus Finsko ze dne 27. září 2001 (stížnost č. 49684/99), či rozsudek ESLP ve věci Helle versus Finsko ze dne 19. prosince 1997 (stížnost č. 20772/92)]; shodně judikuje i Ústavní soud (srov. odůvodnění nálezu ze dne 11. května 2004, sp. zn. III. US 266/03).
25. Jak se podává z § 13 odst. 1 věty druhé z. ř. s., je soud povinen zahájit řízení o vyloučení bezodkladně vždy, dozví-li se o skutečnostech rozhodných pro vedení řízení (§ 13 odst. 1 věta druhá z. ř. s.). Návrh na zahájení řízení může (však) podat i osoba, která má důležitý zájem na vyloučení určitého člena statutárního orgánu obchodní korporace z výkonu funkce (§ 63 odst. 3 z. o. k.). Pojem „důležitý zájem“ je třeba vykládat širěji než jen jako právní zájem; zahrnuje (mimo jiné) i zájem ekonomický, morální či společenský. Je třeba mít na paměti, že primárním cílem úpravy diskvalifikace (zakotvené v § 63 a násl. z. o. k.) je prosazení veřejného zájmu na tom, aby funkci člena statutárního orgánu obchodní korporace nevykonávaly osoby, které se dopustily kvalifikovaného (tj. ustanoveními § 64 nebo § 65 z. o. k. předvídaného) porušení povinností spojených s touto funkcí (a u nichž jsou tak dány závažné pochybnosti o tom, že by tuto funkci vykonávaly řádně a v souladu se zákonem). Jakkoliv může být s ohledem na okolnosti případu potřebné, aby návrhovaatel tvrdil skutečnosti, z nichž odvozuje důležitý zájem ve smyslu § 63 odst. 3 z. o. k., u řady návrhovaatelů bude tento zájem zjevný *per se*, z jejich vztahu k osobě, která

má být rozhodnutím soudu vyloučena z výkonu funkce člena statutárního orgánu obchodní korporace (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 2. 2018, sp. zn. 29 Cdo 2227/2016, uveřejněné pod číslem 53/2019 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní). S ohledem na smysl a účel dotčené právní úpravy (ochrana třetích osob, podnikatelského prostředí či společnosti samotné před možnými negativními důsledky, jež mohou nastat, pokud by funkci člena statutárního orgánu vykonávaly osoby porušující své povinnosti) je zřejmé, že navrhovatelem tak nepochybně může být i insolvenční správce dotčené obchodní korporace.

26. Z dikce § 63 z. o. k. se podává, že vyloučeny z výkonu funkce rozhodnutím soudu mohou být nejen osoby, které byly ve funkci členů statutárního orgánu upadnuvší obchodní korporace v den vydání rozhodnutí o úpadku (§ 136 InsZ) nebo později (§ 63 odst. 1 z. o. k.), ale rovněž i osoby, které byly členy statutárního orgánu této upadnuvší korporace před vydáním rozhodnutí o úpadku, jestliže svým dosavadním jednáním zřejmě přispěly k úpadku obchodní korporace (§ 63 odst. 2 z. o. k.). Z časového sledu jednotlivých událostí, jak byly zjištěny soudem prvního stupně (a na něž odvolací soud pro stručnost odkazuje), vyplývá, že jednání účastníků 1/ až 3/ k úpadku společnosti vedlo. Navrhovateli lze dát pravdu, že účastníci 1/ až 3/ neučinili kroky k tomu, aby hrozícímu úpadku společnosti zabránili, byť si byli nepříznivé finanční situace společnosti vědomi (jak se podává již jen ze zápisu z valné hromady společnosti ze dne 26. listopadu 2015, při zohlednění výše základního kapitálu společnosti, v kontextu s již dne 13. října 2015 avizovanou žalobou o zaplacení částky 3 mil. Kč).
27. Uvádí-li odvolatelé, s poukazem na účastníkem 1/ (dne 20. října 2015) udělenou plnou moc (advokátce JUDr. Olze Erhartové), že společnosti zajistili právní zastoupení (a tedy nezůstali ve věci hrozící žaloby Karla Rodena a spol. pasivní), přehlíží, že předmětná plná moc není (generální) plnou mocí, jež by (jmenovanou) advokátku zmocňovala rovněž k zastupování v (avizovaném) soudním řízení, v němž pak pasivita (v řízení nezastoupené) společnosti vedla k vydání (kontumačního) rozsudku pro uznání (vydaného dle § 114b o. s. ř.) ukládající společnosti (mimo jiné) povinnost zaplatit (již dříve) avizovanou částku 3 mil. Kč.
28. Odvolací soud (rovněž) nepřehlédl, že účastník 1/ udělil (po tvrzeném odvolání z funkce, k čemuž mělo dojít na valné hromadě dne 26. listopadu 2015) dne 27. ledna 2017 za společnost (z pozice jejího jednatele) plnou moc (advokátovi) k podání návrhu na zápis změny adresy sídla společnosti do obchodního rejstříku; podpis na plné moci nechal účastník 1/ uvedeného dne ověřit (u České pošty s.p.). Námitka účastníka 1/, že si uvedené skutečnosti „nepovšiml“ (viz např. vyjádření ze dne 18. března 2019, č.l. 50 a násl.), je tak zjevně účelová. Změna sídla byla provedena (ke dni 14. února 2017). Je zřejmé, že účastník 1/ nadále (po tvrzeném odvolání z funkce) jako jednatel společnosti vystupoval.
29. Uvedené o to více rezonuje za situace, kdy zápis (z tvrzené) valné hromady (na níž mělo dojít k odvolání jednatelů, jež byli současně i společníky společnosti, z funkce jednatelů ke dni 26. listopadu 2015), byl založen do sbírky listin obchodního rejstříku (až) 22. února 2017, tj. bezprostředně po doručení výzvy k plnění dle pravomocného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1. K výmazu odvolatelů z funkce jednatelů společnosti z obchodního rejstříku došlo ještě později (až ke dnům 29. dubna 2017 u účastníka 1/, 19. května 2017 u účastníka 2/ a 23. května 2017 u účastnice 3/). Dříve návrh na výmaz z obchodního rejstříku (z jejich strany) podán nebyl. K námitce odvolatelů je na místě poukázat na to, že nepochybně i společník (i bývalý jednatel) má právní zájem na výmazu zápisu jednatele, jemuž zanikla funkce, z obchodního rejstříku. Nepodá-li pak společnost s ručením omezeným poté, kdy jednatele zanikne funkce, v rozporu s § 11 odst. 1 a 2 z. v. r. návrh na výmaz jednatele z obchodního rejstříku a na zápis dne zániku jeho funkce ve lhůtě určené ustanovením § 11 odst. 3 z. v. r.,

vzniká společníku (bývalému jednateři) právo podat návrh na zápis uvedených skutečností podle posledně označeného ustanovení (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2017, sp. zn. 29 Cdo 2624/2016, uveřejněné pod číslem 2/2019 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní).

30. Za důvodnou není možno považovat ani námitku odvolatelů, že jimi vytýkanou činnost spočívající ve zveřejňování namítaných článků, společnost nevykonávala (články nevydávala, ani neprovozovala příslušnou doménu). Její tvrzení je vyvráceno (mimo jiné) dopisem společnosti (její právní zástupkyně) ze dne 19. října 2015 (označeným jako „Odpověď na Váš dopis ze dne 13. října 2015“), v němž společnost vydávání sporných článků nepopírá (naopak zmiňuje zde, že „...všechny jím uveřejněné informace považuje za pravdivé...“), naopak se zavazuje sporné články („z domény www.vipstory.cz“) odstranit.
31. Toliko k dokreslení celkové situace je vhodné poukázat (i) na § 198 odst. 3 z. o. k., upravující (možnost) jmenování chybějící(ho) jednatele soudem, není-li jednatel zvolen valnou hromadou. Osobou mající právní zájem na takovém jmenování může být za podmínek označeného ustanovení (jak je vyložil Nejvyšší soud již v usnesení ze dne 20. dubna 2016, sp. zn. 29 Cdo 3899/2015, uveřejněném pod číslem 59/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní) i společník, jenž má bezesporu zájem na řádném (společenské smlouvě odpovídajícím) složení a řádném fungování statutárního orgánu společnosti (v podrobnostech srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. listopadu 2015, sp. zn. 29 Cdo 4235/2013, uveřejněné pod číslem 10/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní, jehož závěry se obdobně prosadí i v poměrech právní úpravy účinné od 1. ledna 2014, a dále např. skutkové okolnosti věci, v níž Nejvyšší soud rozhodoval usnesením ze dne 13. července 2016, sp. zn. 29 Cdo 396/2016, uveřejněném pod číslem 123/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní). Řečené o to více vyvstávalo na významu za situace, kdy společnost byla ohrožována (avizovaným) soudním řízením o nikoli zanedbatelnou částku.
32. Namítají-li odvolatelé zaujatost navrhovatele, pak ovšem přehlíží povinnosti, jež jsou na něj kladeny § 36 ins. zák., včetně odpovědnosti za škodu (§ 37 ins. zák.); není pochyb, že primárním cílem předmětné úpravy diskvalifikace, jehož naplnění se navrhovatel domáhá, je prosazení veřejného zájmu na tom, aby funkci člena statutárního orgánu obchodní korporace nevykonávaly osoby, které se dopustily kvalifikovaného porušení povinností spojených s touto funkcí.
33. Odvolací soud tedy odvoláním napadené rozhodnutí soudu prvního stupně dle § 219 o. s. ř. jako věcně správné ve výrocích I., IV. až VII. potvrdil.
34. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo ve vztahu mezi navrhovatelem a účastníky 1/ až 3/ rozhodnuto podle § 224 odst. 1 ve spojení s § 23 věty druhé z. ř. s., ze shodných důvodů jak učinil soud prvního stupně (viz bod 85 jeho usnesení), procesně úspěšnému navrhovateli tak náleží částka 8 228 Kč sestávající z odměny za právní zastoupení dle § 9 odst. 4 písm. c), § 11 odst. 1 písm. d), g) a § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání, účast při jednání odvolacího soudu) po částce 3 100 Kč, dva režijní paušály po 300 Kč dle § 13 advokátního tarifu a náhrada daně z přidané hodnoty dle § 137 odst. 3 o. s. ř. ve výši 1 428 Kč. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto dle § 160 odst. 1 o. s. ř.
35. Ve vztahu mezi navrhovatelem a účastníky 4/ až 13/ bylo o náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodnuto dle § 224 odst. 1 ve spojení s § 23 věty první o. s. ř.

36. O odměně opatrovníka rozhodne soud prvního stupně.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné jen za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř.; dovolání se podává do dvou měsíců od doručení usnesení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Praha 25. ledna 2021

JUDr. Michaela Janoušková, v.r.
předsedkyně senátu